

¡Espanya els en serà graït...

I veig que m'he anat allunyant dels viaranys que m'havia senyalat.

Els Orfeons, glòria de Catalunya, mai s'han viuen apartat de son deure. L'«Orfeó Granollerí de L'Unió Lliberal» es el primer que aporta llur cooperació a una festa anti-catalana.

Ja s'havia fet cèlebre en nostra vila allavors de «Els Segadors», quan encara era dirigit per el jove mestre En Martí Llobet i els hi fou prohibit cantar, agafant-se de que era un himne catalanista quan ja sabien ells que era l'himne de Catalunya.

Després vingueren aquell seguit d'esdeveniments que tant donaren que parlar i pujà a dirigir l'«Orfeó Granollerí de L'Unió Lliberal» l'actual mestre N'Aureli Font.

Per donar gust a un home d'aquella casa s'els feu cantar «La Marsellesa», l'himne de la llibertat, himne mes catalanista que aquell que s'els fou prohibit cantar. No cal dir que fou ben rebut per el poble de Granollers; potser tan sols remugava en un recó el general Bizarrías, per que allavors ja era un gran personatge de la Monàrquica Nacional.

I avui, per unes miserables pessetes, per dir *hem anat a Parets*, un Orfeó de Catalunya es venia a aquests nous comtes de Santa Coloma, que s'oposen a que Catalunya esdevingui llibèrrima i sobirana de si mateixa.

¿Per què el senyor aquell que'ls demaná «La Marsellesa» no s'oposava a que aportessin llur col·laboració en aquella festa monàrquica, quan ell s'havia distingit tant per les seves campanyes republicanes? ¿Per què els que tenien una mica de dignitat volgueren esser *titelletes* d'aquest senyor? ¿Heu trobat mai que cap Orfeó hagi actuat de la manera que haveu fet vosaltres? Al menys assistiu-hi sense barretina i canteu cuplets castellans. Allavors tan sols faltará que guardeu l'actual senyera i digueu a aquests senyors de la U. M. N., que lo que'ls sobra de diners els man-

ca de vergonya, que us en regalin un altre de bañdera i us vestiu amb *traje de luces* que fareu més gala a la nació espanyola i, a mena de reclam, podreu assistir a totes les festes espanyolistes que aquests homes sense cor, ni dignitat humana, es proposen realitzar dintre de Catalunya.

Il·lástima! Il·lástima que el general Bizarrías no assistís a la festa de Parets, per trovar-se recorrent les principals capitals d'Europa.

GIRASOL.

El decàleg d'un bon català

I.—Estimaràs a Catalunya, abans que tot.

II.—Veneraràs nostra senyera i l'enarboraràs ben alta fins al sacrifici.

III.—Respectaràs nostres tradicions i seguiràs nostres costums.

IV.—Honraràs els nostres polítics que posen el nom de Pàtria, sobre tots els altres.

V.—No seràs «cara girat» encara que parlis amb els de la «meseta» de Castella.

VI.—No deixaràs de pendre part en cap acte cultural i patriòtic per l'enlairament del teu esperit.

VII.—No nii en la teva ànima rancúnia ni odi envers els que contra del teu pur ideal vagin, ans bé, compedeixes i perdonà'ls.

VIII.—No desitjaràs, ni en somnis, res d'«allende el Ebro», car tenim aquí tot el que's necessita i molt mes encara.

IX.—No parlis mai en castellà, per vanitat i per petulència menys encara; ans bé, procura enalfir la teva llengua a la mesura de les teves torces.

X.—No deixaràs mai de ballar la nostra dansa per cap d'altra, ni de cantar «Els Segadors», himne per a tu sacrossant, per altres cançons.

Si això acompleixes fidelment seràs bon català, bon ciutadà i bon patriota. Catalunya, ta mare, te'n serà agraïda.